

UZNESENIE PREDSEDU SÚDU PRVÉHO STUPŇA
z 5. júla 2005 *

Vo veci T-117/05 R,

Andreas Rodenbröker, bydliskom v Hövelhofe (Nemecko), a ďalších 81 žalobcov, ktorých mená sú uvedené v prílohe k tomuto uzneseniu, v zastúpení: H. Glatzel, advokát,

žalobcovia,

proti

Komisií Európskych spoločenstiev, v zastúpení: M. van Beek a B. Schima, splnomocnení zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalovanej,

* Jazyk konania: nemčina.

ktorej predmetom je návrh na odklad výkonu rozhodnutia Komisie 2004/813/ES zo 7. decembra 2004, ktorým sa prijíma v súlade so smernicou Rady 92/43/EHS zoznam lokalít európskeho významu pre atlantický biogeografický región (Ú. v. EÚ L 387, s. 1),

**PRESEDA SÚDU PRVÉHO STUPŇA
EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV**

vydal toto

Uznesenie

Právny rámec a skutkové okolnosti návrhu na nariadenie predbežného opatrenia

- ¹ Dňa 21. mája 1992 prijala Rada smernicu 92/43/EHS o ochrane prirodzených biotopov a voľne žijúcich živočíchov a rastlín (Ú. v. ES L 206, s. 7; Mim. vyd. 15/002, s. 102, ďalej len „smernica“).
- ² V zmysle článku 2 ods. 1 tejto smernice je jej cieľom prispievať k zabezpečeniu biologickej rôznorodosti prostredníctvom ochrany prirodzených biotopov, ako aj divokej fauny a flóry na území členských štátov, na ktorých sa uplatňuje Zmluva ES.

- 3 V článku 2 ods. 2 smernice sa upresňuje, že opatrenia prijaté na jej vykonanie smerujú k tomu, aby sa prirodzené biotopy a druhy divokej fauny a flóry európskeho významu zachovali v priaznivom stave ochrany alebo sa do takéhoto stavu obnovili.
- 4 Podľa šiesteho odôvodnenia smernice je v snahe zabezpečiť obnovenie a udržanie prirodzených biotopov a druhov európskeho významu v priaznivom stave ochrany potrebné označiť osobitné chránené územia (ďalej len „OCHÚ“), aby sa vytvorila súvislá európska ekologická sústava podľa špecifikovaného časového rozvrhu.
- 5 V zmysle článku 3 ods. 1 smernice táto sústava, ktorá má názov „Natura 2000“, pozostáva z OCHÚ, ako aj z území osobitnej ochrany (ďalej len „ÚOO“) klasifikovaných členskými štátmi v zmysle smernice Rady 79/409/EHS z 2. apríla 1979 o ochrane voľne žijúceho vtáctva (Ú. v. ES L 103, s. 1; Mim. vyd. 15/001, s. 98).
- 6 V zmysle článku 1 písm. l) smernice predstavujú OCHÚ „lokalitu európskeho významu, označenú členskými štátmi štatutárnym, administratívnym a/alebo zmluvným aktom, kde sa uplatňujú ochranné opatrenia potrebné na zachovanie alebo obnovu prirodzených biotopov a/alebo populácií druhov, pre ktoré je lokalita vymedzená, v priaznivom stave ochrany“.
- 7 Článok 4 smernice stanovuje na účely vymedzenia OCHÚ trojetapový postup. V zmysle odseku 1 tohto článku navrhne každý členský štát zoznam lokalít uvádzajúci, ktoré typy prirodzených biotopov uvedených v prílohe I a ktoré druhy uvedené v prílohe II smernice, ktoré sú udomácnené na jeho území, sa v týchto lokalitách nachádzajú. Tento zoznam sa predloží Komisii do troch rokov od oznámenia tejto smernice, spolu s informáciami o každej lokalite.

- 8 Podľa článku 4 ods. 2 smernice zriadi Komisia z týchto zoznamov a na základe kritérií uvedených v prílohe III tejto smernice po dohode s každým členským štátom návrh zoznamu lokalít európskeho významu. Zoznam lokalít vybraných ako lokality európskeho významu prijme Komisia v súlade s postupom stanoveným v článku 21 smernice. V súlade s článkom 4 ods. 3 sa tento zoznam vypracuje do šiestich rokov od oznámenia tejto smernice.
- 9 Článok 4 ods. 4 tejto smernice stanovuje, že po schválení lokality európskeho významu v súlade s postupom uvedeným v odseku 2 toho istého článku označí príslušný členský štát čo najskôr, najneskôr však do šiestich rokov, túto lokalitu ako OCHÚ a vypracuje priority z hľadiska významu lokalít pre zachovanie v priaznivom stave alebo obnovenie do takéhoto stavu typov prirodzených biotopov uvedených v prílohe I alebo druhov uvedených v prílohe II a pre koherenciu sústavy Natura 2000, ako aj z hľadiska rizika degradácie alebo deštrukcie, ktorým sú tieto lokality vystavené.
- 10 V článku 4 ods. 5 tejto smernice sa upresňuje, že len čo je lokalita zaradená do zoznamu lokalít európskeho významu vytvoreného Komisiou, vzťahujú sa na ňu ustanovenia článku 6 ods. 2, 3 a 4.
- 11 Podľa článku 6 smernice:

„1. Pre [OCHÚ] vytvoria členské štáty potrebné ochranné opatrenia obsahujúce v prípade potreby príslušné plány riadenia, osobitne navrhnuté pre dané lokality alebo začlenené do ďalších plánov rozvoja, a primerané štatutárne, administratívne alebo zmluvné opatrenia, ktoré zodpovedajú ekologickým požiadavkám typov prirodzených biotopov uvedených v prílohe I a druhov uvedených v prílohe II, vyskytujúcich sa v týchto lokalitách.

2. Členské štáty podniknú primerané kroky, aby sa na [OCHÚ] predišlo poškodeniu prirodzených biotopov a biotopov druhov, ako aj rušeniu druhov, pre ktoré boli územia označené za chránené, pokiaľ by takéto rušenie bolo podstatné vo vzťahu k cieľom tejto smernice.

3. Akýkoľvek plán alebo projekt, ktorý priamo nesúvisí so správou lokality alebo nie je potrebný pre ňu, ale môže pravdepodobne významne ovplyvniť túto lokalitu, či už samotne, alebo v spojení s inými plánmi alebo projektmi, podlieha primeranému odhadu jeho dosahov na danú lokalitu z hľadiska cieľov ochrany lokality. Na základe výsledkov zhodnotenia dosahov na lokalitu a podľa ustanovení odseku 4 príslušné vnútroštátne orgány súhlasia s plánom alebo projektom iba po presvedčení sa, že nepriaznivo neovplyvní integritu príslušnej lokality, a v prípade potreby po získaní stanoviska verejnosti.

4. Ak sa aj napriek negatívnemu odhadu dosahov na lokalitu a pri neexistencii alternatívnych riešení plán alebo projekt musí realizovať z dôvodov vyššieho verejného záujmu, vrátane záujmov sociálnej a ekonomickej povahy, členský štát prijme všetky kompenzačné opatrenia potrebné na zabezpečenie toho, že celková koherencia sústavy Natura 2000 bude ochránená. O prijatých kompenzačných opatreniach informuje Komisiu.

Ak sa v príslušnej lokalite vyskytuje prioritný biotop a/alebo prioritný druh, jediné dôvody, ktoré môžu prichádzať do úvahy, sú tie, ktoré sa týkajú zdravia alebo bezpečnosti ľudí, priaznivých dôsledkov primárneho významu na životné prostredie alebo tiež stanoviska Komisie k ďalším nevyhnutným dôvodom vyššieho verejného záujmu.“

12 Článok 7 smernice stanovuje, že „odo dňa vykonania“ smernice záväzky vyplývajúce z článku 6 ods. 2, 3 a 4 tejto smernice nahradia všetky záväzky vyplývajúce z prvej vety ods. 4 článku 4 smernice 79/409.

13 Lokalita Vogelschutzgebiet Senne mit Teutoburger Wald označená kódom DE4118401 je v zmysle smernice 79/409 chráneným územím.

14 Rozhodnutie Komisie 2004/813/ES zo 7. decembra 2004, ktorým sa prijíma v súlade so smernicou Rady 92/43/EHS zoznam lokalít európskeho významu pre atlantický biogeografický región (Ú. v. EÚ L 387, s. 1, ďalej len „sporné rozhodnutie“), bolo vydané na základe článku 4 ods. 2 tretieho pododseku tejto smernice. V tomto zozname sú uvedené tieto lokality:

— DE4117301 Sennebäche,

— DE4117302 Holter Wald,

— DE4118301 Senne mit Stapelager Senne.

Konanie a návrhy účastníkov konania

15 Andreas Rodenbröker a ďalších 81 žalobcov, ktorých mená sú uvedené v prílohe k tomuto uzneseniu, návrhom podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 9. marca 2005 podali na základe článku 230 štvrtého odseku ES žalobu, ktorou sa domáhajú zrušenia sporného rozhodnutia.

16 Samostatným podaním podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 25. marca 2005 podali žalobcovia na základe článku 104 Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa a článkov 242 ES a 243 ES tento návrh na nariadenie predbežného opatrenia.

17 V tomto návrhu sú žalobcovia rozdelení do týchto šiestich kategórií:

- Andreas Rodenbröker, Bernhard Bröckling, Johannes Bröckling, Hedwig Bröckling, Josef Flüter, Karl-Heinz Fritze, Heinz Göke, Alwine Griffiths, Dieter Johannesmeier, Reinhard Jostwerner, Meinolf Kirchhoff, Ursula Klausfehring, Gerhard Korsmeier, Raimund Korsmeier, Mike Leuschner, Jürgen Linse, Martin Steffens, Hartwig Pollmeier, Anton Rampsel, Irene Rampsel, Franz-Josef Regenhard, Johannes Relard, Karl-Heinz Relard, Hubert Rodehutsord a Heinz Schlotmann (ďalej len „obyvatelia žijúci v okolí Haustenbachu“),
- Norbert Altemeyer, Beate Beckamnn, Gerhard Benteler, Rainer Benteler, Carl-Stefan Biermeier, Josef Biermeier, Manfred Block, Ludwig Brinkmann, Karl-Heinz Deppe, Friedhelm Dirks, Siegfried Engels, Wilhelm Ennekens, Johannes Evers, Elke Furlkröger, Reinhard Furlmeier, Andreas Gutsche, Franz Hachmann, Heinz Meermeier, Barbera Meermeier, Heike Meuser, Ferdinand Brock, Maria Brock, Monika Plasshenrich, Heinrich Plasshenrich, Manfred Jürgenliemke, Ludwig Teichmann, Ute Teichmann, Senne Großwild Safari-Land GmbH, Renate Henning, Udo Henning, Karl-Heinz Kleinemeier, Hubert Sander a Elisabeth Kipshagen (ďalej len „obyvatelia žijúci v okolí Furlbachu“),
- Meinolf Benteler, Richard Berens, Hans-Josef Joachim, Inge Jostameling, Rudolf Jürgenliemke, Edmund Jürgenliemke, Kunigunde Jürgenliemke, Franz-Josef Kipshagen, Heidrun Kreyer, Werner Lienen, Ulrich Wend, Monika Winter, Christiane Füchtmeier a Frank Röllke (ďalej len „obyvatelia žijúci v okolí Wehr-Wapelbachu“),

- Gabriele Berenbrinker, Josef Delker, Josef Dresselhaus, Norbert Hunke, Heribert Rodenbecken-Schnieder a Josef Ewers (ďalej len „obyvatelia žijúci v okolí Rodenbachu, Roden- a Wapelbachu a Nördliche Moosheide“),

- Gemeinde Hövelhof (ďalej len „obec“),

- Bussemas & Pollmeier GmbH & CO. KG, Reinhard Goldkuhle a Meinolf Maasjost (ďalej len „obyvatelia žijúci v okolí Holter Waldu“).

18 Týmto návrhom na nariadenie predbežného opatrenia žalobcovia navrhujú, aby Súd prvého stupňa:

- v prvom rade nariadil Komisii odloženie výkonu sporného rozhodnutia až do rozhodnutia v konaní vo veci samej, pokiaľ ide o zaradenie lokalít DE4117301 Sennebäche, DE4118301 Senne mit Stapelager Senne, DE4118401 Vogelschutzgebiet Senne mit Teutoburger Wald a DE4117302 Holter Wald (ďalej len „sporné lokality“),

- v druhom rade nariadil Komisii oznámiť Spolkovej republike Nemecko odklad výkonu sporného rozhodnutia, pokiaľ ide o sporné lokality,

- v treťom rade zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

- 19 Vo svojich písomných pripomienkach podaných do kancelárie Súdu prvého stupňa 13. apríla 2005 Komisia v podstate navrhuje zamietnuť návrh ako nedôvodný, pričom o trovách konania sa rozhodne v konaní vo veci samej.
- 20 Dňa 21. apríla 2005 podali žalobcovia do kancelárie Súdu prvého stupňa z vlastného podnetu svoje pripomienky k pripomienkam Komisie.
- 21 Rozhodnutím predsedu Súdu prvého stupňa z 21. apríla 2005 boli dodatočné pripomienky žalobcov založené do spisu a Komisia bola vyzvaná, aby do 29. apríla 2005 predložila nové pripomienky k týmto dodatočným pripomienkam.
- 22 Dňa 27. apríla 2005 Komisia predsedovi oznámila, že nemá pripomienky k dodatočným pripomienkam, ktoré predložili žalobcovia.

Právny stav

- 23 V zmysle ustanovení článkov 242 ES a 243 ES v spojení s článkom 225 ods. 1 ES ak Súd prvého stupňa usúdi, že si to okolnosti vyžadujú, môže nariadiť odklad výkonu napadnutého aktu alebo nariadiť nevyhnutné predbežné opatrenia.
- 24 Článok 104 ods. 2 rokovacieho poriadku stanovuje, že návrhy na nariadenie predbežných opatrení musia uvádzať predmet konania, okolnosti preukazujúce naliehavosť, ako aj skutkové a právne dôvody, ktoré na prvý pohľad (*fumus boni*

iuris) odôvodňujú nariadenie navrhovaných predbežných opatrení. Tieto podmienky sú kumulatívne, takže ak niektorá z nich nie je splnená, musia byť návrhy na nariadenie predbežných opatrení zamietnuté [uznesenie predsedu Súdneho dvora zo 14. októbra 1996, SCK a FNK/Komisía, C-268/96 P(R), Zb. s. I-4971, bod 30].

- 25 Vzhľadom na skutočnosti uvedené v spise zastáva sudca príslušný na rozhodovanie o nariadení predbežného opatrenia názor, že má k dispozícii všetky skutočnosti potrebné na rozhodnutie o tomto návrhu na nariadenie predbežného opatrenia bez toho, aby bolo predtým potrebné vypočuť ústne vysvetlenia účastníkov konania.

Tvrdenia účastníkov konania

O prípustnosti

- 26 Žalobcovia jednak tvrdia, že ich návrh na odklad výkonu spĺňa všetky podmienky uvedené v článku 104 ods. 2 rokovacieho poriadku, a takisto že žaloba podaná v konaní vo veci samej je prípustná. Pokiaľ ide o prípustnosť žaloby podanej vo veci samej, žalobcovia tvrdia, že ich vlastnícke práva k majetku boli sporným rozhodnutím priamo a osobne dotknuté a že toto rozhodnutie sa nemôže považovať za prípravné opatrenie. Domnievajú sa, že uverejnenie tohto sporného rozhodnutia je naopak prejavom vôle Komisie priznať tomuto rozhodnutiu záväzné právne účinky.
- 27 Pokiaľ ide o ich priamu dotknutosť, žalobcovia tvrdia, že pri uplatňovaní predmetných ustanovení Spoločenstva neostáva priestor pre žiadnu voľnú úvahu. Ich právne účinky vyplývajú automaticky a výlučne z práva Spoločenstva. Podľa žalobcov tento automatický charakter jasne vyplýva zo samotnej smernice a takisto z vnútroštátnych ustanovení prijatých na jej prebratie, ktoré sa od ustanovení Spoločenstva z hľadiska podstaty neodchyľujú.

- 28 Právne účinky článku 4 ods. 5 smernice a najmä zákaz poškodzovania prirodzených biotopov a biotopov druhov vyplývajúci z článku 6 ods. 2 smernice, ako aj povinnosť vyplývajúca z článku 6 ods. 3 smernice vykonávať primeraný odhad dosahov každého plánu alebo projektu na lokalitu totiž už teraz priamo pôsobia vo vzťahu k pozemkom žalobcov. Pokiaľ ide o plány a projekty týkajúce sa týchto pozemkov je v súlade s článkom 6 ods. 3 smernice potrebné vykonávať primeraný odhad dosahov, aby sa vylúčili významné negatívne dosahy na lokalitu. Ak takéto negatívne dosahy nie je možné vylúčiť, je potrebné prijať kompenzačné opatrenia v súlade s článkom 6 ods. 4 smernice.
- 29 Žalobcovia okrem toho tvrdia, že v zmysle článku 6 smernice sa uplatňovanie zákazu poškodzovania a povinnosť vykonávať primeraný odhad dosahov neobmedzuje na pozemky nachádzajúce sa v OCHÚ alebo ÚOO, ale že sa vzťahuje aj na ochranu okolia týchto pozemkov. Vzhľadom na to patria všetky ich pozemky do pôsobnosti tejto smernice.
- 30 V tejto súvislosti žalobcovia poukazujú na prípad pána Jürgenliemke, ktorý patrí medzi obyvateľov žijúcich v okolí Furlbachu. Tomuto žalobcovi bolo doručené rozhodnutie príslušného vnútroštátneho orgánu týkajúce sa žiadosti o vydanie stavebného povolenia na jeho pozemku, ktorý sa nachádza približne 85 metrov južne od sporných lokalít. V zmysle rozhodnutia príslušného vnútroštátneho orgánu sú zakázané všetky činnosti, ktoré by mohli viesť k zničeniu, poškodeniu, zmene, trvalému narušeniu alebo zhoršeniu chránenej lokality.
- 31 Žalobcovia napokon uvádzajú, že pokiaľ ide o uplatňovanie článku 6 smernice, z jeho znenia nijako nevyplýva, že by sa rozlišovalo medzi vecným právom, akým je vlastnícke právo a právom vyplývajúcim zo zmluvy, akým je právo vyplývajúce z nájomnej zmluvy. Žalobcovia trvajú na tom, že nájomcovia sú sporným rozhodnutím dotknutí rovnakým spôsobom ako vlastníci.

- 32 Žalobcovia tvrdia, že sú osobne dotknutí, pretože sporné lokality sa odlišujú od ostatných lokalít, na ktoré sa sporné rozhodnutie vzťahuje, keďže ako jediné nespĺňajú kritériá uvedené v smernici. Podľa žalobcov sú osobne dotknutí nielen vlastníci, ale aj nájomcovia, obec a obyvatelia žijúci v okolí Holter Waldu.
- 33 V odpovedi na uvedené Komisia tvrdí, že tento návrh je potrebné vyhlásiť za neprípustný, keďže jednak nespĺňa podmienky uvedené v článku 104 ods. 2 rokovacieho poriadku a takisto žaloba o neplatnosť sporného rozhodnutia, s ktorou tento návrh súvisí, je sama osebe zjavne neprípustná. Okrem obce totiž nie je sporným rozhodnutím priamo dotknutý žiaden žalobca. Týmto rozhodnutím nie sú navyše ani osobne dotknutí.
- 34 Pokiaľ ide o podmienky požadované v zmysle článku 104 rokovacieho poriadku, Komisia tvrdí, že žalobcovia nepreukázali súvislosť medzi napadnutou časťou rozhodnutia a ich údajným dotknutím. Komisia sa domnieva, že vzhľadom na tento nedostatok preukázania súvislosti v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia nie je z tohto návrhu možné vyvodiť, že žalobcovia majú záujem na konaní. Komisia dospela k záveru, že tento nedostatok je porušením podmienok článku 104 rokovacieho poriadku.
- 35 Komisia tvrdí, že návrh žalobcov, ktorý sa odvoláva na právne účinky rozhodnutia vo vzťahu k lokalite DE4118401, je na prvý pohľad neprípustný, pretože táto lokalita nie je uvedená v prílohe sporného rozhodnutia.
- 36 Okrem toho Komisia uvádza, že na základe žaloby nie je možné určiť, ktorí obyvatelia žijúci v okolí Haustenbachu sú priamo dotknutí z tohto dôvodu, že ich pozemok sa nachádza v lokalite DE4118301, na ktorú sa sporné rozhodnutie

vzťahuje, a ktorí obyvatelia sú priamo dotknutí z dôvodu, že majú pozemok v lokalite DE4118401, na ktorú sa sporné rozhodnutie nevzťahuje. Vzhľadom na tieto skutočnosti Komisia zastáva názor, že nie je možné na prvý pohľad vymedziť, ktorí obyvatelia žijúci v okolí Haustenbachu sú aktívne legitimovaní na podanie žaloby.

37 V súlade s článkom 7 smernice sa povinnosti vyplývajúce z článku 6 ods. 2, 3 a 4 uplatňujú až odo dňa vykonania tejto smernice alebo oznámenia alebo uznania členským štátom podľa smernice 79/409, ak je tento druhý dátum neskorší. Podľa Komisie nespôsobuje sporné rozhodnutie vo vzťahu k žalobcom právne účinky. Z toho vyplýva, že výklad žalobcov, podľa ktorého sa za dátum uplatňovania smernice na lokalitu DE4118401 považuje dátum prijatia zoznamu Spoločenstva, je nesprávny.

38 Pokiaľ ide o aktívnu legitimáciu žalobcov, Komisia sa v prvom rade domnieva, že s výnimkou obce nie sú žalobcovia zjavne priamo dotknutí.

39 Komisia zdôrazňuje, že je potrebné rozlišovať medzi tým, či sú predmetné ustanovenia priamo uplatniteľné, a tým, či sú nimi jednotlivci priamo dotknutí. V prejednáwanej veci sú ustanovenia smernice v spojení so sporným rozhodnutím takej povahy, že na ich základe vzniká vnútroštátnym orgánom priama povinnosť konať.

40 Komisia dodáva, že v tejto súvislosti sa za rozhodujúce kritérium považuje existencia, resp. neexistencia voľnej úvahy na strane vnútroštátnych orgánov, pričom k priamej dotknutosti dochádza iba vtedy, ak takáto voľná úvaha neexistuje.

- 41 V tejto súvislosti Komisia uvádza, že článok 6 ods. 2 smernice stanovuje povinnosť predchádzať poškodeniu a rušeniu v lokalite. Článok 6 ods. 3 a 4 tej istej smernice stanovuje schvaľovací postup pre plány a projekty, ktoré môžu ovplyvniť lokalitu. V obidvoch prípadoch ide o povinnosti členských štátov, nie o povinnosti jednotlivcov.
- 42 V prvom rade, pokiaľ ide o článok 6 ods. 2 smernice, členské štáty boli týmto ustanovením vyzvané, aby prijali vhodné opatrenia, aby sa na OCHÚ predišlo poškodeniu prirodzených biotopov a biotopov druhov, ako aj rušeniu druhov, pre ktoré boli územia označené za chránené, pokiaľ by takéto rušenie bolo podstatné vo vzťahu k cieľom tejto smernice.
- 43 Podľa Komisie ponecháva toto ustanovenie členským štátom mieru voľnej úvahy prinajmenšom v dvoch prípadoch, a to po prvé, pokiaľ ide o otázku, kedy môže mať rušenie významné následky, a po druhé, pokiaľ ide o vhodnosť opatrení, aby sa zabránilo poškodeniu a rušeniu. Komisia uvádza, že ak členský štát nevyužil svoju voľnú úvahu, je nemožné určiť, či a akým spôsobom môže byť právne postavenie žalobcov dotknuté.
- 44 V druhom rade Komisia, pokiaľ ide o podmienku osobnej dotknutosti, pripomína, že žalobcovia sú povinní preukázať, že každý z nich je podľa svojho postavenia smernicou osobne dotknutý.
- 45 K takémuto preukázaniu však podľa Komisie nedošlo.

46 V tejto súvislosti Komisia spochybňuje tvrdenie, podľa ktorého sú nájomcovia smernicou dotknutí rovnako ako vlastníci. Komisia uvádza, že predchádzajúce úvahy žalobcov sú nedostatočné a okrem toho sa v nich neuvádza žiadna argumentácia týkajúca sa dotknutosti žalobcov, ktorí sú nájomcami. Komisia na základe toho dospela k záveru, že na prvý pohľad nie je možné vymedziť, ktorí zo žalobcov sú osobne dotknutí.

O naliehavosti

47 Žalobcovia zastávajú názor, že bez odkladu výkonu sporného rozhodnutia im bude spôsobená vážna a nenapraviteľná ujma.

48 V prvom rade sporné rozhodnutie zasahuje do vlastníckych práv žalobcov, keďže títo už nemôžu voľne hospodáriť na svojich pozemkoch. Žalobcovia zastávajú názor, že vzhľadom na súčasný hospodársky stav môže každý zásah do ich voľného hospodárenia, či už priamo z dôvodu zákazu poškodzovania uvedeného v článku 6 ods. 2 smernice alebo z dôvodu obmedzovania hospodárenia, spôsobiť, že poľnohospodárske, lesné alebo rybárske podniky, resp. aj malí podnikatelia už nebudú rentabilní a vzhľadom na to budú musieť byť zrušení, pričom vzniká riziko zániku týchto činností a straty zamestnania.

49 V druhom rade sporné rozhodnutie zasahuje do právomocí obce v oblasti územného plánovania, ktoré sú chránené nemeckým ústavným právom.

- 50 V treťom rade žalobcovia tvrdia, že odklad výkonu sporného rozhodnutia je potrebný vo vzťahu k ďalším konaniam, aby im bolo umožnené predložiť dôkazy preukazujúce, že v sporných lokalitách sa v súčasnosti nenachádzajú chránené druhy zvierat a rastlín.
- 51 Komisia zastáva názor, že dve hlavné tvrdenia žalobcov sú formulované všeobecne, hypoteticky a neurčito, a nie sú podložené žiadnymi dôkazmi.
- 52 Pokiaľ ide o tretie a posledné tvrdenie žalobcov, Komisia zastáva názor, že žalobcovia mali možnosť predložiť predmetný dôkaz v konaní vo veci samej, a teda že z ich argumentácie nevyplýva, že by preukázali existenciu požadovanej naliehavosti.

Posúdenie sudcom príslušným na rozhodovanie o nariadení predbežného opatrenia

Úvodné pripomienky k prípustnosti

- 53 Hneď na úvod je potrebné pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry sa na základe podmienok stanovených v článku 104 ods. 2 rokovacieho poriadku vyzaduje, aby podstatné skutkové a právne okolnosti, na ktorých sa návrh zakladá, vyplývali koherentným a zrozumiteľným spôsobom zo samotného znenia návrhu na nariadenie predbežného opatrenia (uznesenie predsedu Súdu prvého stupňa zo 7. mája 2002, Aden a i./Rada a Komisia, T-306/01 R, Zb. s. II-2387, bod 52, a z 10. novembra 2004, European Dynamics/Komisia, T-303/04 R, Zb. s. II-3889, body 63 a 64).

54 V prejednávanej veci je potrebné skonštatovať, že, ako správne uviedla Komisia, v návrhu je uvedených málo takých skutočností, ktoré by sudcovi príslušnému na rozhodovanie o nariadení predbežného opatrenia umožnili preskúmať, či je nariadenie navrhovaných opatrení na prvý pohľad dôvodné. Napriek nedostatočnej jasnosti a neurčitosti sa však v návrhu uvádza niekoľko dôvodov a tvrdení, ktorých cieľom je preukázať splnenie podmienok týkajúcich sa existencie *fumus boni iuris* a naliehavosti, čo Komisii umožnilo predložiť svoje pripomienky a sudcovi príslušnému na rozhodovanie o nariadení predbežného opatrenia umožňuje rozhodnúť. Vzhľadom na tieto skutočnosti nie je možné dospieť k záveru, že návrh je neprípustný vzhľadom na nedodržanie podmienok uvedených v článku 104 ods. 2 rokovacieho poriadku.

O prípustnosti žaloby podanej v konaní vo veci samej

55 Podľa ustálenej judikatúry prípustnosť žaloby podanej v konaní vo veci samej nesmie byť v zásade posudzovaná v rámci konania o nariadení predbežného opatrenia, keďže by tým bolo prejudikované rozhodnutie v konaní vo veci samej. Preukázanie existencie určitých okolností umožňujúcich na prvý pohľad dospieť k záveru o prípustnosti takejto žaloby sa však môže javiť ako potrebné vtedy, ak sa, ako v prejednávanej veci, namieta zjavná neprípustnosť žaloby podanej v konaní vo veci samej, s ktorou súvisí návrh na nariadenie predbežného opatrenia (uznesenie predsedu Súdu prvého stupňa z 15. februára 2000, Hölzl a i./Komisia, T-1/00 R, Zb. s. II-251, bod 21, a z 8. augusta 2002, VVG International a i./Komisia, T-155/02 R, Zb. s. II-3239, bod 18).

56 V zmysle článku 230 štvrtého odseku ES „každá fyzická alebo právnická osoba môže... podať žalobu proti rozhodnutiu, ktoré je jej určené, alebo proti rozhodnutiu, ktoré sa jej priamo a osobne týka, hoci je vydané formou nariadenia alebo rozhodnutia určeného inej osobe“. Hoci článok 230 štvrtý odsek ES výslovne neupravuje prípustnosť žalôb o neplatnosť podaných jednotlivcami proti smernici, z judikatúry napriek tomu vyplýva, že táto jediná okolnosť na preukázanie neprípustnosti takýchto žalôb nestačí (rozsudok Súdu prvého stupňa zo 17. júna 1998, UEAPME/Rada, T-135/96, Zb. s. II-2335, bod 63, a uznesenie Súdu prvého

stupňa z 10. septembra 2002, Japan Tobacco a JT International/Parlament a Rada, T-223/01, Zb. s. II-3259, bod 28).

- 57 Okrem toho z ustálenej judikatúry vyplýva, že akt má všeobecnú platnosť, pokiaľ sa uplatňuje na objektívne určené situácie, a pokiaľ spôsobuje právne účinky voči kategóriám osôb vymedzeným všeobecným a abstraktným spôsobom (rozsudok Súdu prvého stupňa z 10. júla 1996, Weber/Komisia, T-482/93, Zb. s. II-609, bod 55, a uznesenie Súdu prvého stupňa z 15. decembra 2000, Galileo a Galileo International/Rada, T-113/99, Zb. s. II-4141, bod 45).
- 58 V každom prípade však nie je vylúčené, že ustanovenie, ktoré má vzhľadom na svoju povahu a rozsah všeobecný charakter, sa môže priamo a osobne dotýkať fyzickej alebo právnickej osoby (rozsudky Súdneho dvora z 18. mája 1994, Codorniu/Rada, C-309/89, Zb. s. I-1853, bod 19, a z 22. novembra 2001, Antillean Rice Mills/Rada, C-451/98, Zb. s. I-8949, bod 46).
- 59 Okrem toho z ustálenej judikatúry vyplýva, že na to, aby bol jednotlivec priamo dotknutý, je potrebné, aby predmetné opatrenie Spoločenstva priamo spôsobovalo účinky vo vzťahu k právnemu postaveniu uvedeného jednotlivca, aby osobám, ktorým je určené a ktorí sú poverení jeho vykonaním, neponechávalo žiadnu voľnú úvahu a aby bolo toto vykonanie čisto automatickej povahy a vyplývalo výlučne z právnej úpravy Spoločenstva, pričom nie je potrebné uplatniť iné vykonávacie pravidlá (pozri rozsudok Súdneho dvora z 5. mája 1998, Dreyfus/Komisia, C-386/96 P, Zb. s. I-2309, bod 43 a tam citovanú judikatúru, a uznesenie Súdu prvého stupňa z 15. marca 2004, Institutou N. Avgerinopoulou a i./Komisia, T-139/02, Zb. s. II-875, bod 62 a tam citovanú judikatúru).
- 60 Pokiaľ ide o osobnú dotknutosť, je potrebné uviesť, že taký všeobecne platný akt, akým je smernica, sa môže osobne dotýkať fyzických a právnických osôb iba vtedy,

ak ich zasahuje z dôvodu určitých vlastností, ktoré sú pre ne osobitné, alebo z dôvodu faktickej situácie, ktorá ich charakterizuje vo vzťahu ku všetkým ostatným osobám, a tým ich individualizuje obdobným spôsobom, akým by bola individualizovaná osoba, ktorej je rozhodnutie určené (rozsudky Súdneho dvora zo 16. mája 1991, Extramet Industrie/Rada, C-358/89, Zb. s. I-2501, bod 16; Codorniu/Rada, už citovaný v bode 58 vyššie, bod 20; Antillean Rice Mills/Rada, už citovaný v bode 58 vyššie, bod 49, a z 25. júla 2002, Unión de Pequeños Agricultores/Rada, C-50/00 P, Zb. s. I-6677, bod 36).

- 61 Okrem toho je žaloba, ktorú podali viacerí žalobcovia, prípustná vtedy, ak je aktívne legitimovaný aspoň jeden z nich. V takomto prípade nie je potrebné preskúmať aktívnu legitimáciu ostatných žalobcov (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora z 24. marca 1993, CIRFS a i./Komisia, C-313/90, Zb. s. I-1125, body 30 a 31).
- 62 V prejednávanej veci je potrebné osobitne analyzovať jednak postavenie žalobcov, ktorí sú obyvateľmi žijúcimi v okolí Haustenbachu, Furlbachu, Wehr-Wapelbachu, Rodenbachu, Roden- a Wapelbachu, Nördliche Moosheide a Holter Waldu (ďalej len „obyvatelia“), a takisto postavenie obce.
- 63 Po prvé, vzhľadom na tvrdenia, ktoré predložili účastníci konania, existuje vážna pochybnosť vo vzťahu k možnosti, že by obyvatelia boli sporným rozhodnutím priamo a osobne dotknutí. Podľa judikatúry uvedenej v bode 59 vyššie totiž obyvateľom prislúcha preukázať najmä to, že sú sporným rozhodnutím priamo dotknutí. V prejednávanej veci však zo spisu na prvý pohľad nevyplýva, že by smernica, na základe ktorej bolo prijaté sporné rozhodnutie, neponechávala nemeckým orgánom povereným uplatňovaním vnútroštátnej právnej úpravy, ktorou sa smernica preberá, žiadnu voľnú úvahu.
- 64 Po druhé, pokiaľ ide o obec, je nepochybné, že je sporným rozhodnutím priamo dotknutá.

- 65 Z toho vyplýva, že žaloba je prípustná vtedy, ak obec môže preukázať, že ju sporné rozhodnutie zasahuje z dôvodu faktickej situácie, ktorá ju charakterizuje vo vzťahu ku všetkým ostatným osobám.
- 66 Obec však neuviedla žiadnu skutočnosť, na základe ktorej by bolo možné preukázať, že ju sporné rozhodnutie zasahuje vo vzťahu k ostatným žalobcom z osobitných dôvodov takým spôsobom, ktorý ju dostatočne charakterizuje na to, aby bola považovaná za osobne dotknutú.
- 67 Pokiaľ ide o tvrdenia uvedené v tejto súvislosti v návrhu, ktoré sa týkajú všetkých žalobcov bez rozdielu, v prvom rade je potrebné skonštatovať, že skutočnosť, že sporné lokality sú údajne jedinými lokalitami uvedenými v spornom rozhodnutí, ktoré nespĺňajú kritériá uvedené v smernici, na prvý pohľad nepostačuje na to, aby bola obec považovaná za osobne dotknutú týmto rozhodnutím.
- 68 V druhom rade je potrebné poznamenať, že podľa ustálenej judikatúry všeobecný záujem, ktorý môže mať taká právnická osoba, akou je obec, ako subjekt príslušný na rozhodovanie o hospodárskych záležitostiach na svojom území, na dosiahnutí priaznivého výsledku, pokiaľ ide o jej hospodársku prosperitu, sám osebe nestačí na to, aby bola považovaná za dotknutú v zmysle článku 230 štvrtého odseku ES (rozsudok Súdneho dvora z 10. apríla 2003, Komisia/Nederlandse Antillen, C-142/00, Zb. s. I-3483, bod 69).
- 69 V dôsledku toho existuje vzhľadom na tvrdenia, ktoré účastníci konania predložili v tomto štádiu konania, vážna pochybnosť o možnosti, že by bola obec napadnutým rozhodnutím osobne dotknutá.

- 70 Okrem toho sudca príslušný na rozhodovanie o nariadení predbežného opatrenia zastáva názor, že vzhľadom na okolnosti v prejednávanej veci nie je potrebné pokračovať v skúmaní, či je žaloba o neplatnosť na prvý pohľad prípustná. Žalobcovia totiž v každom prípade nepreukázali naliehavosť nariadenia navrhovaného predbežného opatrenia.

O naliehavosti

- 71 Je potrebné pripomenúť, že naliehavosť návrhu na nariadenie predbežného opatrenia sa musí posudzovať vo vzťahu k nevyhnutnosti nariadiť predbežné opatrenie, aby sa zabránilo tomu, že účastníkovi konania, ktorý navrhuje nariadenie predbežného opatrenia, vznikne vážna a nenapraviteľná ujma (uznesenie predsedu Súdneho dvora zo 6. februára 1986, Deufil/Komisia, 310/85 R, Zb. s. 537, bod 15, a uznesenie predsedu Súdu prvého stupňa z 30. júna 1999, Pfizer Animal Health/Rada, T-13/99 R, Zb. s. II-1961, bod 134). Účastníkovi konania, ktorý navrhuje nariadenie predbežného opatrenia, prináleží preukázať, že nemôže čakať až na rozhodnutie v konaní vo veci samej bez toho, aby mu bola spôsobená takáto ujma (uznesenie predsedu Súdneho dvora z 8. mája 1991, Belgicko/Komisia, C-356/90 R, Zb. s. I-2423, bod 23, a uznesenie predsedu Súdu prvého stupňa z 15. novembra 2001, Duales System Deutschland/Komisia, T-151/01 R, Zb. s. II-3295, bod 187).
- 72 Aj keď je nesporné, že na účely preukázania existencie vážnej a nenapraviteľnej ujmy v konaní o nariadení predbežného opatrenia nie je potrebné, aby bol vznik škody preukázaný s absolútnou istotou a že stačí, aby bola ujma dostatočne pravdepodobne predvídateľná, nič to nemení na tom, že žalobcovia sú povinní uviesť skutočnosti, ktoré odôvodňujú očakávaný vznik takejto vážnej a nenapraviteľnej ujmy, aby mohol sudca príslušný na rozhodovanie o nariadení predbežného opatrenia na základe týchto skutočností túto pravdepodobnosť posúdiť [pozri v tomto zmysle uznesenie Súdneho dvora z 29. júna 1993, Nemecko/Rada, C-280/93 R, Zb. s. I-3667, bod 34, a uznesenie predsedu Súdneho dvora zo 14. decembra 1999, HFB a i./Komisia, C-335/99 P(R), Zb. s. I-8705, bod 67].

- 73 V prejednávanej veci je najprv potrebné rozlišovať medzi údajnou ujmou obyvateľov, ktorí podľa žalobcov patria v zmysle sporného rozhodnutia do pôsobnosti smernice a údajnou ujmou obce.
- 74 Pokiaľ ide o zásah do slobodného výkonu práv obyvateľov, či už ako vlastníkov alebo ako nájomcov, ide o neurčité a hypotetické riziko. V návrhu nie je uvedený žiadny konkrétny dôkaz, a nie je v ňom vysvetlené, v čom tieto riziká spočívajú. Uvádzané okolnosti navyše nepredstavujú aktuálne, ale budúce, neisté a náhodné riziko.
- 75 Ak sa chápe tvrdenie žalobcov o údajnej ujme spôsobenej sporným rozhodnutím vo vzťahu k niektorým zamestnaniam v tom zmysle, že údajná ujma bola spôsobená iným osobám, ako sú žalobcovia, je potrebné skonštatovať, že žalobcovia sa nemôžu úspešne dovolávať takejto ujmy, keďže ujma odôvodňujúca naliehavosť sa musí osobne týkať navrhovateľa (uznesenie Pfizer Animal Health/Rada, už citované v bode 71 vyššie, bod 136).
- 76 Ak sa chápe tvrdenie o zásahu do práv obyvateľov, vrátane straty ich vlastných zamestnaní, v tom zmysle, že údajná ujma je majetkovej povahy, stačí pripomenúť, že ujma takejto povahy sa, až na mimoriadne okolnosti, nemôže považovať za nenapraviteľnú alebo len ťažko napraviteľnú, keďže môže byť predmetom následnej peňažnej náhrady (pozri uznesenie Pfizer Animal Health/Rada, už citované v bode 71 vyššie, bod 137 a tam citovanú judikatúru). V prejednávanej veci však žalobcovia neuviedli žiadnu skutočnosť, ktorú by bolo možné posudzovať ako zakladajúcu mimoriadnu okolnosť.

- 77 Pokiaľ ide o údajný zásah do právomocí obce v oblasti územného plánovania, tieto tvrdenia obce sú hypotetické. Ako uvádza samotná obec, tieto tvrdenia sa týkajú budúcich rozvojových projektov. Okrem toho sú v návrhu uvedené iba základné vysvetlenia o týchto projektoch. Návrh neobsahuje žiadny konkrétny dôkaz a ani sa v ňom neuvádza, v čom spočíva vážnosť, a takisto nenapraviteľnosť údajnej ujmy. Takéto tvrdenia nepreukazujú existenciu rizika aktuálnej ujmy, ale existenciu budúceho, neistého a náhodného rizika.
- 78 Pokiaľ ide o tretie tvrdenie žalobcov týkajúce sa možnosti preukázať, že v sporných lokalitách sa nenachádzajú nijaké chránené druhy zvierat a rastlín, Komisia správne uvádza, že na základe tohto tvrdenia nie je možné preukázať očakávaný vznik vážnej a nenapraviteľnej ujmy.
- 79 Vzhľadom na tieto skutočnosti je opodstatnené zastávať názor, že prostredníctvom tvrdení, ktoré predložili žalobcovia a ktoré sú, ako bolo uvedené vyššie, všeobecné, neurčité a hypotetické a nepodložené dostatočnými dôkazmi, nie je možné z právneho hľadiska dostatočne preukázať, že by bola žalobcom v prípade, že predbežné opatrenie nariadené nebude, spôsobená vážna a nenapraviteľná ujma.
- 80 Z uvedeného vyplýva, že žalobcovia nepreukázali splnenie podmienky týkajúcej sa naliehavosti. V dôsledku toho je potrebné návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietnuť bez toho, aby bolo potrebné skúmať, či sú splnené ostatné podmienky pre nariadenie predbežného opatrenia.

Z týchto dôvodov

PRESEDA SÚDU PRVÉHO STUPŇA

nariadil:

- 1. Návrh na nariadenie predbežného opatrenia sa zamietá.**
- 2. O trovách konania sa rozhodne v konaní o veci samej.**

V Luxemburgu 5. júla 2005

Tajomník

H. Jung

Predseda

B. Vesterdorf

PRÍLOHA

Bernhard Bröckling, bydliskom v Hövelhofe (Nemecko),

Johannes Bröckling, bydliskom v Hövelhofe (Nemecko),

Hedwig Bröckling, bydliskom v Hövelhofe (Nemecko),

Josef Flüter, bydliskom v Hövelhofe (Nemecko),

Karl-Heinz Fritze, bydliskom v Hövelhofe (Nemecko),

Heinz Göke, bydliskom v Hövelhofe (Nemecko),

Alwine Griffiths, bydliskom v Hövelhofe (Nemecko),

Dieter Johannesmeier, bydliskom v Hövelhofe (Nemecko),

Reinhard Jostwerner, bydliskom v Hövelhofe (Nemecko),

Meinolf Kirchhoff, bydliskom v Hövelhofe (Nemecko),

Ursula Klausfehring, bydliskom v Hövelhofe (Nemecko),

Gerhard Korsmeier, bydliskom v Hövelhofe (Nemecko),

Raimund Korsmeier, bydliskom v Hövelhofe (Nemecko),

Mike Leuschner, bydliskom v Hövelhofe (Nemecko),

Jürgen Linse, bydliskom v Hövelhofe (Nemecko),

Martin Steffens, bydliskom v Hövelhofe (Nemecko),

Hartwig Pollmeier, bydliskom v Hövelhofe (Nemecko),

Anton Rampsel, bydliskom v Hövelhofe (Nemecko),

Irene Rampsel, bydliskom v Hövelhofe (Nemecko),

Franz-Josef Regenhard, bydliskom v Hövelhofe (Nemecko),

Johannes Relard, bydliskom v Hövelhofe (Nemecko),

Karl-Heinz Relard, bydliskom v Hövelhofe (Nemecko),

Hubert Rodehutsord, bydliskom v Hövelhofe (Nemecko),

Heinz Schlotmann, bydliskom v Hövelhofe (Nemecko),

Norbert Altemeyer, bydliskom v Hövelhofe (Nemecko),

Beate Beckmann, bydliskom v Schloß Holte Stukenbrocku (Nemecko),

Gerhard Benteler, bydliskom v Schloß Holte Stukenbrocku (Nemecko),

Rainer Benteler, bydliskom v Schloß Holte Stukenbrocku (Nemecko),

Carl-Stefan Biermeier, bydliskom v Schloß Holte Stukenbrocku (Nemecko),

Josef Biermeier, bydliskom v Schloß Holte Stukenbrocku (Nemecko),

Manfred Block, bydliskom v Hövelhofe (Nemecko),

Ludwig Brinkmann, bydliskom v Schloß Holte Stukenbrocku (Nemecko),

Karl-Heinz Deppe, bydliskom v Schloß Holte Stukenbrocku (Nemecko),

Friedhelm Dirks, bydliskom v Schloß Holte Stukenbrocku (Nemecko),

Siegfried Engels, bydliskom v Hövelhofe (Nemecko),

Wilhelm Ennekens, bydliskom v Hövelhofe (Nemecko),

Johannes Evers, bydliskom v Schloß Holte Stukenbrocku (Nemecko),

Elke Furlkröger, bydliskom v Hövelhofe (Nemecko),

Reinhard Furlmeier, bydliskom v Hövelhofe (Nemecko),

Andreas Gutsche, bydliskom v Hövelhofe (Nemecko),

Franz Hachmann, bydliskom v Schloß Holte Stukenbrocku (Nemecko),

Heinz Meermeier, bydliskom v Hövelhofe (Nemecko),

Barbera Meermeier, bydliskom v Hövelhofe (Nemecko),

Heike Meuser, bydliskom v Schloß Holte Stukenbrocku (Nemecko),

Ferdinand Brock, bydliskom v Schloß Holte Stukenbrocku (Nemecko),

Maria Brock, bydliskom v Schloß Holte Stukenbrocku (Nemecko),

Monika Plasshenrich, bydliskom v Schloß Holte Stukenbrocku (Nemecko),

Heinrich Plasshenrich, bydliskom v Schloß Holte Stukenbrocku (Nemecko),

Manfred Jürgenliemke, bydliskom v Schloß Holte Stukenbrocku (Nemecko),

Ludwig Teichmann, bydliskom v Schloß Holte Stukenbrocku (Nemecko),

Ute Teichmann, bydliskom v Schloß Holte Stukenbrocku (Nemecko),

Senne Großwild Safari-Land GmbH, so sídlom v Schloß Holte Stukenbrocku (Nemecko),

Renate Henning, bydliskom v Schloß Holte Stukenbrocku (Nemecko),

Udo Henning, bydliskom v Schloß Holte Stukenbrocku (Nemecko),

Karl-Heinz Kleinemeier, bydliskom v Schloß Holte Stukenbrocku (Nemecko),

Hubert Sander, bydliskom v Schloß Holte Stukenbrocku (Nemecko),

Elisabeth Kipshagen, bydliskom v Schloß Holte Stukenbrocku (Nemecko),

Meinolf Benteler, bydliskom v Schloß Holte Stukenbrocku (Nemecko),

Richard Berens, bydliskom v Hövelhofe (Nemecko),

Hans-Josef Joachim, bydliskom v Schloß Holte Stukenbrocku (Nemecko),

Inge Jostameling, bydliskom v Schloß Holte Stukenbrocku (Nemecko),

Rudolf Jürgenliemke, bydliskom v Schloß Holte Stukenbrocku (Nemecko),

Edmund Jürgenliemke, Schloß Holte Stukenbrocku (Nemecko),

Kunigunde Jürgenliemke, Schloß Holte Stukenbrocku (Nemecko),

Franz-Josef Kipshagen, bydliskom v Schloß Holte Stukenbrocku (Nemecko),

Heidrun Kreyer, bydliskom v Schloß Holte Stukenbrocku (Nemecko),

Werner Lienen, bydliskom v Schloß Holte Stukenbrocku (Nemecko),

Ulrich Wend, bydliskom v Schloß Holte Stukenbrocku (Nemecko),

Monika Winter, bydliskom v Schloß Holte Stukenbrocku (Nemecko),

Christiane Füchteameier, bydliskom v Schloß Holte Stukenbrocku (Nemecko),

Frank Röllke, bydliskom v Schloß Holte Stukenbrocku (Nemecko),

Gabriele Berenbrinker, bydliskom v Schloß Holte Stukenbrocku (Nemecko),

Josef Delker, bydliskom v Schloß Holte Stukenbrocku (Nemecko),

Josef Dresselhaus, bydliskom vo Verle (Nemecko),

Norbert Hunke, bydliskom v Schloß Holte Stukenbrocku (Nemecko),

Heribert Rodenbecken-Schnieder, bydliskom vo Verle (Nemecko),

Josef Ewers, bydliskom v Schloß Holte Stukenbrocku (Nemecko),

Gemeinde Hövelhof, so sídlom v Hövelhofe (Nemecko),

Bussemas & Pollmeier GmbH & CO. KG, so sídlom vo Verle (Nemecko),

Reinhard Goldkuhle, bydliskom v Schloß Holte Stukenbrocku (Nemecko),

Meinolf Maasjost, bydliskom vo Verle (Nemecko).